

Odлуke Doma za ljudska prava

Među uslovima koje Bosna i Hercegovina mora ispuniti da bi postala članicom Vijeća Evrope, jedan od najvažnijih je da entiteti poštuju i provode odluke Doma za ljudska prava.

Najveći broj dosadašnjih odluka Doma, preko stotinu, se odnose na vojne stanove. Provedba ovih odluka je u nadležnosti Ministarstva odbrane Federacije.

Ove odluke se odnose na ugovore o prodaji stanova koje su sklopile vlasti SFRJ 1991. i 1992. godine. Kupci stanova nisu bili samo oficiri JNA, već i civili zaposleni u Ministarstvu odbrane i vojsci, kao i penzioneri i njihove porodice. Među ovim ljudima je bilo mnogo građana Republike Bosne i Hercegovine, i mnogi od njih su u svojim stanovima živjeli tokom cijelog rata.

Dom za ljudska prava je zaključio da su ovi ugovori bili pravno obvezujući, i da je bilo nelegalno za Republiku Bosnu i Hercegovinu da ih poništi. Bez obzira na moguće postojanje sporova između BiH i SR Jugoslavije, pojedinci koji su potpisali ugovore o otkupu su stekli prava koja se moraju poštivati. Njima se mora pružiti mogućnost da se uvedu u zemljišne knjige kao vlasnici stanova bez primoravanja da plate po drugi put.

Mada je Dom za ljudska prava po ovom pitanju presudio prije više od dvije godine, Ministarstvo odbrane Federacije još nije preduzelo konstruktivne mjere ka razrješenju ovog problema. Umjesto toga, ono dosljedno odbija dozvoliti primjenu imovinskih zakona Federacije na vojne stanove. Čak je koristilo vojnu policiju da, na izrazito nelegalan način, uznemirava civile koji žive u stanovima.

Da bi provela odluke Doma, Federacija mora staviti van snage zakone i uredbe kojima se poništavaju ovi ugovori o otkupu, i sarađivati u procesu registrovanja kupaca kao vlasnika. Ne bi

trebalo biti teško doći do rješenja. Visoki predstavnik